

Mes mīlam Lietova

Mes mīlam Lietovelē, tou maža šalelē
Mīlam vēsuokē, so balta, gēlieta ēr jouda jopelē,
Mīlam kāp muokam, gal vēsē skērtīgā,
Nes kētuos tuokiuos nier vēsame sviētē žavingam.

Mes mīlam sava Lietovelē be vēina gala,
Ana svarbi ēr nepakeitama kap douna ēr droska ont stala
Ana tēik artēma ēr sava mūsa dūšē līg ruojos,
Vuo lietovēškē žuodē patīs poikiausē, poikiesniu nerasi
Nie vēsa svieta ēškēlņuojos.

Mes mīlam ēr Šatramēnius – tievēškelē sava
Če be pruota straini kuoplīčē, Erlas opē, mēškelē mēškā,
Mes tēik anou mīlam, kad če ēr nomērsem
Ēr līg rūks, basuom kuojiem, vēskou palēkē, tīlē ēšēsem.

Je Dievulis leis, kažkumet trumpam dar sogrīšem
Gal paukštēs, gal līto pri švēntuos žemēs prēsēglausem,
Prēsēminsem, kuoks īr poikus žvaigždiem apkēbēs dongos,
Gal ēš artēj, vuo gal tik ēš tuola paveiziesem i vēs dar švēitontius
artēmūju longus.

Je galem, da daugiau pruocēs ēdiekem diel sava Lietovelēs,
Neškem anou ont darbštiū ronku kāp trēsēpalvē buoroželē.
Mīliekem tēp kap mūsa buočelē anou mīliejē
Ēr ka atenontēs kārtas jaus tou patī, nodūšē tēkiejē.